Calea Către Hristos
Studii Biblice

Înaltul privilegiu al rugăciunii

12 - 16

(1) DE CE ESTE LEGĂTURA CU DUMNEZEU PRIN RUGĂCIUNE ATÂT DE IMPORTANTĂ?

_____

_____

Ieremia 29:12

Studiu Aprofundat: Ieremia 31:9; Psalmi 50:15; 102:17; Isaia 65:24; Matei 7:7, 8

Dumnezeu ne vorbeşte prin natură şi revelaţie, prin providenţa Sa şi prin influenţa Duhului Său Sfânt. Dar toate acestea nu sunt suficiente. Şi noi trebuie să deschidem inimile noastre Lui.

Pentru a avea o viaţă spirituală şi putere morală, trebuie să avem o continuă şi personală legătură cu Tatăl nostru ceresc. Inimile noastre pot fi atrase spre El; putem medita la lucrările Sale, la mila Sa, la binecuvântările Sale; dar toate acestea nu înseamnă a avea comuniune cu Dumnezeu în adevăratul sens al cuvântului. Pentru a avea comuniune cu Dumnezeu, noi trebuie să avem să-I spunem ceva cu privire la viaţa noastră de fiecare zi.

Rugăciunea este deschiderea inimii noastre lui Dumnezeu, ca unui prieten. Aceasta nu pentru că este necesar să informăm pe Dumnezeu cu privire la persoana noastră, cine suntem noi, ci pentru ca noi să putem fi capabili să-L primim. Rugăciunea nu coboară pe Dumnezeu la noi, ci ne înalţă pe noi la El.

(2) CE NE-A INVITAT ISUS SĂ FACEM CÂND VENIM LA EL ÎN RUGĂCIUNE?

_____

_____

1 Petru 5:7

Studiu Aprofundat: Filipeni 4:6, 7; Psalmi 55:16-18; 34:5-8, 15-20; 62:8; Ieremia 33:3; 2 Cronici 7:14

Când Domnul Hristos a fost pe pământ, El a învăţat pe ucenici cum să se roage. El i-a sfătuit să prezinte nevoile lor zilnice înaintea lui Dumnezeu şi să aşeze toată povara lor asupra Lui. Asigurarea pe care El le-a dat-o, că cererile lor vor fi ascultate, este de asemenea o asigurare pentru noi.

(3) CÂND HRISTOS A LOCUIT PE PĂMÂNT, CE EXEMPLU A DAT EL ÎN CE PRIVEŞTE COMUNIUNEA CU TATĂL ÎN RUGĂCIUNE?

Marcu 1:35

Studiu Aprofundat: Marcu 6:46; Matei 6:6; 14:23; Luca 6:12; 1 Petru 2:21

Însuşi Domnul Hristos, în timp ce Se afla printre oameni, Se ruga foarte des, Mântuitorul nostru S-a identificat cu nevoile şi slăbiciunile noastre şi, făcând astfel, El a devenit un rugător, un petiționar zelos ce căuta să primească de la Tatăl Său energii noi pentru împlinirea datoriei şi pentru a face față încercărilor. În toate lucrurile El este exemplul nostru. În necazurile noastre El este asemenea unui frate "care în toate lucrurile a fost ispitit ca şi noi"; dar, fiind fără păcat, ființa Sa se dădea înapoi cu dezgust de la tot ceea ce era rău. Într-o lume plină de păcat, El a trecut prin lupte şi chinuri sufleteşti. Natura Sa omenească făcea ca rugăciunea să devină o necesitate şi un privilegiu. El găsea mângâiere şi bucurie în comuniunea cu Tatăl Său. Dacă Mântuitorul lumii, Fiul lui Dumnezeu, a simțit nevoia rugăciunii, cu mult mai mult ființele muritoare, slabe şi păcătoase trebuie să simtă nevoia de rugăciune continuă şi stăruitoare.

(4) CUM AR TREBUI SĂ VENIM LA DUMNEZEU ÎN RUGĂCIUNE?

Evrei 4:16

Studiu Aprofundat: Filipeni 4:6, 7; Efeseni 2:18; 3:12; Isaia 55:6; Matei 7:7-11; 1 Petru 5:7

Tatăl nostru ceresc aşteaptă să-Şi reverse asupra noastră plinătatea binecuvântărilor Sale. Este privilegiul nostru acela de a bea cu îndestulare din izvorul iubirii nemărginite. Cu toate acestea este de mirare că ne rugăm prea puțin. Dumnezeu este binevoitor şi gata să asculte rugăciunea pornită din sinceritatea inimii celui mai umil dintre copiii Săi; cu toate acestea, se dă pe față o mare lipsă de tragere de inimă din partea noastră de a face cunoscut lui Dumnezeu nevoile noastre. Ce vor gândi îngerii cerului despre noi, sărmanele şi neajutoratele ființe omeneşti, care suntem supuşi ispitei şi care totuşi ne rugăm aşa de puțin şi avem atât de puțină credință, în timp ce inima iubirii infinite a lui Dumnezeu se pleacă spre noi gata să ne dea mai mult decât cerem sau gândim noi? Îngerii găsesc o mare plăcere să se plece înaintea lui Dumnezeu şi să stea lângă El. Ei consideră comuniunea cu Dumnezeu ca fiind cea mai mare bucurie a lor; totuşi, fiii acestui pământ,

care au aşa de multă nevoie de ajutorul pe care numai Dumnezeu îl poate da, se simt parcă mulţumiţi să umble în afara luminii Duhului Său şi fără însoţirea prezenţei Sale.

(5) CARE SUNT CELE DOUĂ CHEI PENTRU A DEPĂŞI ISPITA?

_____

_____

Matei 26:41

Studiu Aprofundat: Luca 21:36; Marcu 14:38; 13:37; Galateni 5:16; Iacob 4:7, 8; 1:2-5; Romani 13:14; Matei 7:7

Întunericul celui rău învăluie pe aceia care neglijează rugăciunea: şoaptele ispititoare ale vrăjmaşului îi amăgesc la păcat. Şi toate acestea pentru că ei nu folosesc privilegiile rugăciunii pe care Dumnezeu li le-a dat în această rânduială divină. De ce oare fiii şi fiicele lui Dumnezeu să fie atât de întârzietori în a se ruga, ştiind că rugăciunea este cheia în mâna credinţei care deschide tezaurul cerului, unde se găsesc depozitate resursele inepuizabile ale Celui Atotputernic? Fără rugăciuni stăruitoare şi continuă veghere, noi suntem în primejdia de a deveni din ce în ce mai nepăsători şi de a devia de la calea dreaptă. Vrăjmaşul mântuirii noastre caută mereu să pună piedici în calea spre tronul milei, pentru ca noi să nu putem obţine: prin rugăciuni stăruitoare şi credinţă: harul şi puterea de a rezista ispitei.

(6) LA FEL CA DAVID, CARE AR TREBUI SĂ FIE STAREA NOASTRĂ SPIRITUALĂ CA DUMNEZEU SĂ NE ASCULTE RUGĂCIUNILE?

_____

_____

_____

Psalmi 63:1

Studiu Aprofundat: Isaia 44:3; 41:17; 48:21; Ioan 4:10; 7:37-39; Apocalipsa 21:6; 22:17

Sunt anumite condiţii de îndeplinit, în baza cărora noi putem aştepta ca Dumnezeu să asculte şi să răspundă rugăciunilor noastre. Prima din aceste condiţii este aceea ca noi să simţim nevoia după ajutorul Său. El ne-a făgăduit că "va turna ape peste pământul însetat şi râuri pe pământul uscat" (Isaia 44,3). Aceia care flămânzesc şi însetează după neprihănire, care tânjesc după Dumnezeu, pot fi siguri că vor fi săturaţi. Inima trebuie

deschisă influenței Duhului Sfânt, căci altfel binecuvântarea lui Dumnezeu nu poate fi primită.

(7) CARE SUNT CEI TREI PAŞI PE CARE AR TREBUI SĂ-I FACEM PENTRU A PRIMI RĂSPUNS LA RUGĂCIUNILE NOASTRE?

_____

_____

_____

Luca 11:9

Studiu Aprofundat: Ieremia 33:3; Matei 21:22; Psalmi 50:15; 118:5; 91:14, 15; Isaia 55:6

Marea noastră nevoie de ajutor este ea însăşi un argument care pledează în modul cel mai elocvent în favoarea noastră. Dar Dumnezeu trebuie căutat şi rugat ca El să facă toate aceste lucruri pentru noi. El spune: "Cereți şi vi se va da; căutați şi veți găsi". De asemenea: "El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?" (Matei 7,7; Romani 8,32).

(8) ÎN CE FEL RĂZVRĂTIREA AFECTEAZĂ RUGĂCIUNILE NOASTRE?

_____

_____

_____

Proverbe 28:9

Studiu Aprofundat: Isaia 1:15, 16; Zaharia 7:11-13; Proverbe 15:8-10; Psalmi 66:18; 109:7

Dacă păstrăm nelegiuire în inimile noastre, dacă stăruim într-un păcat cunoscut, Dumnezeu nu ne va auzi; dar rugăciunea inimii căite şi zdrobite va fi totdeauna ascultată. Când am îndreptat tot ceea ce ştim că a fost rău, atunci putem avea încredere că Dumnezeu va răspunde cererilor noastre. Propriile noastre merite nu ne vor recomanda niciodată bunăvoinței lui Dumnezeu; ci numai meritele Domnului Hristos, numai acelea ne vor mântui; sângele Său va fi acela care ne va curăți. Totuşi, noi avem o lucrare de făcut, şi anume aceea de a împlini condițiile ce se cer pentru a fi primiți de Dumnezeu.

(9) CARE ESTE URMĂTORUL ELEMENT CRITIC ÎN PRIMIREA RĂSPUNSURILOR LA RUGĂCIUNILE NOASTRE?

Marcu 11:24

Studiu Aprofundat: Iacob 1:6; Matei 21:22; Marcu 11:22-24; 1 Timotei 2:8

Un alt element al rugăciunii cu succes este credința. "Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este şi că răsplăteşte pe cei ce-L caută" (Evrei 11,6). Credem noi oare pe Dumnezeu pe cuvânt?

Asigurarea aceasta este cuprinzătoare şi nelimitată, şi Cel care a dat-o este credincios în îndeplinirea ei. Dacă nu primim lucrurile pe care le-am cerut chiar atunci când ne-am rugat, trebuie totuşi să credem că Dumnezeu aude şi că El va răspunde rugăciunilor noastre. Noi suntem aşa de greşiți şi înguşti la vedere, încât uneori cerem lucruri care n-ar fi o binecuvântare pentru noi; dar Tatăl nostru ceresc, pentru că ne iubeşte, răspunde rugăciunilor noastre dându-ne acele lucruri care sunt în adevăr spre binele nostru şi pe care noi înşine am dori să le avem dacă ochii noştri, luminați fiind de Duhul Sfânt, ar putea vedea lucrurile aşa cum sunt în realitate. Când ni se pare că nu primim răspuns la rugăciunile noastre, trebuie totuşi să ne prindem tare de făgăduințele care ne sunt date, căci timpul răspunsului va veni cu siguranță, şi vom primi binecuvântarea de care avem cea mai mare nevoie. Dar a pretinde ca rugăciunea să fie totdeauna împlinită chiar în felul dorit de noi ar fi o îndrăzneală necuvenită din partea noastră. Dumnezeu este prea înțelept ca să poată greşi şi prea bun ca să rețină vreun bine de la cei ce umblă în neprihănire. Deci nu trebuie să ne temem a ne încrede în El, chiar dacă nu vedem imediat un răspuns la rugăciunile noastre. Să ne bizuim pe făgăduința Lui, care este sigură: "Cereți şi vi se va da".

(10) DACA NOI CU O CREDINȚĂ UMILĂ ŞI PLINĂ DE ÎNCREDERE, NE PREZENTĂM CERINȚELE ÎNAINTEA LUI DUMNEZEU, CE FĂGĂDUINȚĂ MĂREAȚĂ PUTEM SĂ AVEM?

1 Ioan 5:14, 15

Studiu Aprofundat: Matei 7:7-11; Efeseni 3:12-14; Evrei 3:14; 10:35

Dacă ne lăsăm călăuziți de îndoielile şi temerile noastre, sau dacă încercăm să rezolvăm orice lucru pe care nu-l vedem aşa clar înainte de a avea o credință deplină, atunci greutățile şi încurcăturile vor creşte şi se vor înmulți tot mai mult. Dar putem să venim la Dumnezeu, dându-ne seama

de neputința și dependența noastră de El, așa cum suntem în adevăr, și în credință plină de umilință și încredere să facem cunoscut lui Dumnezeu dorințele noastre. Și El, a cărui cunoaștere este fără margini, care vede toate în creațiunea Sa și care conduce totul prin voința și cuvântul Său, poate și va asculta strigătele noastre și va face ca lumina să lumineze în inimile noastre. Prin rugăciuni sincere, suntem aduși în legătură cu inima Celui Atotputernic. Poate că nu vom avea: în momentul acela: dovada clară că fața Mântuitorului nostru este aplecată asupra noastră în nespusă milă și dragoste. Totuși lucrurile așa stau. Poate că nu simțim atingerea Sa vizibilă, dar mâna dragostei Sale este asupra noastră plină de bunătate.

(11) ÎN CE FEL CONDIȚIONEAZĂ DUMNEZEU IERTAREA NOASTRĂ?

_____

_____

_____

Matei 6:14, 15

Studiu Aprofundat: Matei 6:12; 18:21-35; Luca 7:40-48; 11:4

Când venim să cerem mila și binecuvântarea lui Dumnezeu, trebuie să avem un spirit iubitor și iertător în inimile noastre. Cum ne putem oare ruga: "și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri", și totuși să nutrim un spirit neiertător? Dacă dorim ca rugăciunile noastre să fie ascultate, atunci noi trebuie să iertăm pe alții în același fel și în aceeași măsură în care sperăm să fim și noi iertați.

(12) CÂT DE DES AR TREBUI CA INIMILE NOASTRE SĂ FIE ÎN LEGĂTURĂ CU DUMNEZEU ÎN SPIRITUL RUGĂCIUNII?

_____

_____

Coloseni 4:2

Studiu Aprofundat: Coloseni 4:12; Luca 21:36; 1 Tesaloniceni 5:17; Psalmi 55:17; 86:3; Efeseni 6:18

Stăruința în rugăciune este de asemenea o condiție a ascultării ei. Noi trebuie să ne rugăm necurmat, dacă dorim să creștem în credința și experiența creștină. Noi trebuie să fim "stăruitori în rugăciune" (Romani 12,12). Apostolul Petru sfătuia pe credincioși să fie "înțelepți și să vegheze în vederea rugăciunii" (1 Petru 4,7). Pavel sfătuia astfel: "în orice lucru

duceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu prin rugăciuni şi cereri, cu mulțumiri" (Filipeni 4,6). "Dar voi, prea iubiților", spunea apostolul Iuda, "… rugați-vă prin Duhul Sfânt şi țineți-vă în dragostea lui Dumnezeu" (Iuda 20,21). Rugăciunea continuă este legătura sufletului cu Dumnezeu, legătură ce nu poate fi ruptă, astfel încât viața de la Dumnezeu se revarsă în viața noastră, apoi din viața noastră curăția şi sfințenia se reîntorc la Dumnezeu.

Este necesară silința în rugăciune; nimeni şi nimic să nu te împiedice de la aceasta. Trebuie să depui orice efort spre a păstra deschisă comuniunea dintre Domnul Hristos şi ființa ta. Caută să foloseşti orice ocazie de rugăciune, oriunde ți s-ar oferi ea. Aceia care caută cu adevărat comuniunea cu Dumnezeu vor fi văzuți în adunările de rugăciune, îndeplinindu-şi cu credincioşie datoria, fiind plini de zel şi dornici să culeagă toate binecuvântările care le sunt oferite. Ei vor folosi orice ocazie pe care o au spre a se aşeza în acel loc în care pot primi razele luminii cereşti.

Sunt recunoscător lui Dumnezeu pentru privilegiul extraordinar pe care mi L-a oferit ca să pot veni la El oricând, prin Isus Hristos, în rugăciune.

Încercuiți: **Da** **Nehotărât**

Îmi dau seama că legătura cu Domnul prin rugăciune este linia de urgență către cer. Este dorința mea să trăiesc în legătură permanentă cu El şi să experimentez pacea Sa veşnică prin darul rugii.

Încercuiți: **Da** **Nehotărât**

Sunt încrezător că Dumnezeu aude şi răspunde rugăciunilor mele la timpul potrivit şi când găseşte de cuviință.

Încercuiți: **Da** **Nehotărât**

Accept invitația lui Dumnezeu de a veni „înaintea tronului Său de milă şi de har" în rugăciune pentru a obține ajutorul, mila si harul de care am nevoie în umblarea mea cu El zi de zi.

Încercuiți: **Da** **Nehotărât**

Forma de Studiu Biblic (C) Merlin Beerman
www.RevelationPublications.com
Textul Adaptat din "Calea către Hristos" de E.G. White.
Ilustrații de (C) Goodsalt - www.goodsalt.com
Traducerea Întrebărilor şi Răspunsurilor de
Lili O'Ara în colaborare cu Ilzi Sora.

Versetele Biblice sunt citate din versiunile: Cornilescu, Nouă Traducere În Limba Română şi Noul Testament tradus in limbaj simplu (TLCR). Vă rugăm să fotocopiați sau să descărcați aceste lecții din website-ul nostru şi să le împărtăşiți cu alții! Această colecție nu poate fi modificată sau vândută fară permisiunea în scris de la Editura Revelation Publications. Această notă privind drepturile de autor trebuie să rămână în orice exemplar sau copie succesivă.